

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἀναστὰς ὁ Πέτρος ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπήλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὄρθρια ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπήλθον τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον.

Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ᾧ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωυσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.

Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι· καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τις ημέρες εκείνες, έσηκώθηκε ο Πέτρος και έτρεξε εις τὸ μνήμα και όταν έσκυψε, είδε μόνον τὰ σάβανα και έπήγες σπίτι του θαυμάζων δια τὸ γεγονός.

Τὴν ἴδια ἡμέρα δύο ἀπ' αὐτούς, έπήγαν σ' ἓνα χωριὸ πὸ ἀπέιχε έξῆντα στάδια ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ και ὠνομάζετο Ἐμμαούς. Καὶ μιλοῦσαν μεταξύ τους δι' ὅλα αὐτὰ τὰ συμβάντα. Καὶ ἐνῶ έμιλοῦσαν και συζητοῦσαν, ὁ Ἰησοῦς ὁ ἴδιος τοὺς έπλησίασε

καὶ ἐβάδιζε μαζί τους. Ἀλλὰ κάτι ἐκρατοῦσε τὰ μάτια τους, ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν.

Τοὺς ἐρώτησε, «Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ συζητεῖτε μεταξύ σας κατὰ τὴν πορείαν καὶ γιατί εἴσθε σκυθρωποί;». Ὁ ἕνας, ὁ ὀνομαζόμενος Κλεώπας, τοῦ ἀπεκρίθη, «Σὺ εἶσαι ὁ μόνος ποὺ κατοικεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ χωρὶς νὰ ξέρῃ ὅσα συνέβησαν ἐκεῖ αὐτὰς τὰς ἡμέρας;»

Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε, «Ποιά;». Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, «Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ὁ ὁποῖος ἦτο προφήτης δυνατὸς εἰς ἔργα καὶ λόγους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὄλου τοῦ λαοῦ καὶ πῶς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας τὸν παρέδωκαν νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον καὶ τὸν ἐσταύρωσαν. Ἐμεῖς δὲ ἐλπίζαμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ποὺ μέλλει νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἦτο αὐτὸ ἀρκετόν, εἶναι σήμερα ἢ τρίτη ἡμέρα ἀφ' ὅτου συνέβησαν αὐτά. Καὶ μερικὲς γυναῖκες ἀπὸ τὸν κύκλον μας μᾶς ἐξέπληξαν· ἐπῆγαν πολὺ πρῶι εἰς τὸ μνημα ἀλλὰ δὲν εὗρῆκαν τὸ σῶμα του καὶ ὅταν ἐπέστρεψαν ἔλεγαν ὅτι εἶδαν καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι εἶπαν ὅτι αὐτὸς ζῆ. Ἐπῆγαν καὶ μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἦσαν μαζί μας εἰς τὸ μνημα καὶ τὸ εὗρῆκαν ὅπως εἶχαν πῆ οἱ γυναῖκες, αὐτὸν ὅμως δὲν τὸν εἶδαν».

Αὐτὸς τότε τοὺς εἶπε, «ὦ ἀνόητοι καὶ βραδύνοοι εἰς τὸ νὰ πιστεύετε εἰς ὅλα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Δὲν ἔπρεπε ὁ Χριστὸς νὰ πάθῃ ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν του;» Ὑστερα ἄρχισε ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν καὶ ὄλους τοὺς προφῆτας καὶ τοὺς ἐρμήνευε ὅσα ἀνεφέροντο γι' αὐτὸν εἰς ὅλας τὰς γραφάς.

Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὸ χωριὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἐπήγαιναν, αὐτὸς δὲ προσποιήθηκε ὅτι πηγαίνει μακρύτερα. Ἀλλὰ τὸν ἐπέζαν καὶ τοῦ ἔλεγαν, «Μεῖνε μαζί μας, διότι πλησιάζει ἡ ἑσπέρα, καὶ ἡ ἡμέρα εἶναι σχεδὸν εἰς τὸ τέλος». Καὶ ἐμπῆκε διὰ νὰ μείνῃ μαζί τους. Ὅταν ἐκάθησε εἰς τὸ τραπέζι μαζί τους, ἐπῆρε τὸ ψωμί, τὸ εὐλόγησε καὶ ἀφοῦ τὸ ἔκοψε τοὺς τὸ ἔδωκε. Τότε ἀνοίχθηκαν τὰ μάτια τους καὶ τὸν ἀνεγνώρισαν, ἀλλ' αὐτὸς ἔγινε ἄφαντος. Καὶ εἶπαν μεταξύ τους, «Δὲν ἔκαιε μέσα μας ἡ καρδιά μας καθὼς μᾶς ἐμιλοῦσε εἰς τὸν δρόμον καὶ μᾶς ἐξηγοῦσε τὰς γραφάς;». Καὶ ἐσηκώθηκαν ἀμέσως καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὗρῆκαν τοὺς ἕνδεκα καὶ ὅσους ἦσαν μαζί τους νὰ εἶναι μαζεμμένοι καὶ νὰ λέγουν ὅτι ἀληθῶς ὁ Κύριος ἀναστήθηκε καὶ ἐμφανίσθηκε εἰς τὸν Σίμωνα. Τότε αὐτοὶ διηγήθηκαν ὅσα συνέβησαν εἰς τὸν δρόμον καὶ πῶς τὸν ἀνεγνώρισαν ὅταν ἔκοβε τὸ ψωμί.